

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-376/10 P

**Pye Phyo Tay Za
przeciwko
Radzie Unii Europejskiej**

Odwołanie — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające skierowane przeciwko Republice Związku Myanmar — Zamrożenie funduszy mające zastosowanie do osób, podmiotów i organów — Podstawa prawna

Streszczenie wyroku

Akty instytucji — Wybór podstawy prawnej — Rozporządzenie w sprawie przedłużenia obowiązywania i wzmocnienia środków ograniczających wobec państwa trzeciego — Środki w postaci zamrożenia funduszy niektórych osób i podmiotów, które są powiązane z przywódcami tego państwa lub przez nich kontrolowane

(art. 60 WE, 301 WE; rozporządzenie Rady nr 194/2008; wspólne stanowiska Rady 2006/318; 2007/750)

O ile prawdą jest, że Trybunał dokonał rozszerzającej wykładni art. 60 WE i 301 WE w zakresie, w jakim włączył do pojęcia państw trzecich, widniejącego we wspomnianych artykułach, przywódców tych państw, jak również osoby fizyczne i podmioty, które są z tymi przywódcami powiązane lub przez nich bezpośrednio lub pośrednio kontrolowane, o tyle jednak wykładnia taka została podporządkowana warunkom zmierzającym do zapewnienia stosowania art. 60 WE i 301 WE zgodnie z celem, który został im wyznaczony. W tym względzie wykładnia art. 60 WE i 301 WE, zgodnie z którą wystarczy, by sporne środki ograniczające były skierowane przeciwko osobom lub podmiotom przebywającym na terytorium danego państwa trzeciego lub powiązanych z nim w inny sposób, by móc je uważać za podjęte wobec tego państwa w rozumieniu art. 60 WE i 301 WE oznaczałaby przyznanie tym postanowieniom nadmiernie szerokiego zasięgu i w żaden sposób nie spełniałaby wynikającego z samego ich brzmienia wymogu, że środki zarządzane na podstawie tych postanowień powinny być podejmowane wobec państw trzecich.

Wynika z tego, że aby środki wobec osób fizycznych mogły zostać przyjęte na podstawie art. 60 WE i 301 WE jako środki ograniczające obejmujące państwa trzecie, muszą one dotyczyć wyłącznie przywódców wspomnianych państw i osób, które są z tymi przywódcami powiązane. Wymóg ten prowadzi do zapewnienia istnienia wystarczającej więzi pomiędzy danymi osobami i państwem trzecim, które jest celem środków ograniczających przyjętych przez Unię, uniemożliwiając dokonywanie zbyt szerokiej i z tego względu sprzecznej z orzecznictwem Trybunału wykładni art. 60 WE i 301 WE.

Uznając za dozwolone domniemanie, że członkowie rodziny kierujących ważnymi przedsiębiorstwami czerpią także korzyści z polityki gospodarczej rządu, Sąd rozszerzył kategorię osób fizycznych, które mogą zostać objęte ukierunkowanymi środkami ograniczającymi. Zastosowanie takich środków do osób fizycznych tylko ze względu na ich powiązania rodzinne z osobami związanymi z przywódcami danego państwa trzeciego i niezależnie od ich osobistego zachowania sprzeczne jest z orzecznictwem

Trybunału dotyczącym art. 60 WE i 301 WE. Ponadto Trybunał orzekając, że środki ograniczające skierowane przeciwko państwu trzeciemu nie mogą dotyczyć osób związanych z tym państwem „w inny sposób”, zamierzał ograniczyć kategorię osób fizycznych, które mogą zostać objęte ukierunkowanymi środkami ograniczającymi, do tych, których powiązanie z danym państwem trzecim narzuca się z całą oczywistością, to znaczy do przywódców państw trzecich i osób z tymi przywódcami związanych.

Ponadto kryterium zastosowane przez Sąd w celu włączenia członków rodziny osób kierujących przedsiębiorstwami zasadza się na domniemaniu nieprzewidzianym ani w rozporządzeniu nr 194/2008 w sprawie przedłużenia obowiązywania i wzmocnienia środków ograniczających wobec Birmy/Związku Myanmar, ani we wspólnych stanowiskach 2006/318 i 2007/750, do których rozporządzenie to zawiera odniesienia, i nieodpowiadającym celom tego rozporządzenia. W rezultacie środek w postaci zamrożenia funduszy i zasobów gospodarczych należących do wnoszącego odwołanie mógł zostać przyjęty w ramach rozporządzenia mającego na celu nałożenie sankcji na państwo trzecie na podstawie art. 60 WE i 301 WE tylko w oparciu o szczegółowo określone i konkretne okoliczności pozwalające na ustalenie, że wspomniany wnoszący odwołanie czerpie zyski z polityki gospodarczej przywódców Republiki Związku Myanmar.

Z całości powyższych rozważań wynika, że Sąd naruszył prawo, orzekając, że można domniemywać, iż członkowie rodziny kierujących przedsiębiorstwami czerpią korzyści z funkcji wykonywanych przez tych kierujących, tak że oni również czerpią zyski z polityki gospodarczej rządu, i że w rezultacie istnieje wystarczająca więź dla celów art. 60 WE i 301 WE między wnoszącym odwołanie a reżimem wojskowym w Myanmarze.

(por. pkt 60–66, 68–71)